

Τα λάθη των ακτοπλόων

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΜ. ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΟΣ
Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) - Διευθυντής του Συνδέσμου Επιχειρήσεων Επιβατηγού Ναυτιλίας

Πέρα από τη συχνή και συνήθως δικαιολογημένη κριτική προς το κράτος για τα δεινά της ακτοπλοΐας μας, ο υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) και διευθυντής του Συνδέσμου Επιχειρήσεων Επιβατηγού Ναυτιλίας κ. Ν. Καβαλλιέρος προχωρεί στην αυτοκριτική του χώρου της ακτοπλοϊκής πλοιοκτησίας, εντοπίζοντας τις ευθύνες της σε 16 λάθη που συνέβαλαν στη διαμόρφωση της σημερινής κατάστασης αβεβαιότητας

Το παρόν άρθρο αποτελεί καταγραφή προσωπικών απόψεων ύστερα από ερώτηση του εκδότη του «Ε», που μου τέθηκε πρόσφατα ως εξής: «Έχεις αρθρογραφήσει, έχεις τοποθετηθεί για τα πολλαπλά λάθη επί σειρά ετών του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας στο θέμα της επιβίωσης των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών. Αυτοκριτική έχετε κάνει ως εκπρόσωποι της επιβατηγού πλοιοκτησίας; Λάθη δεν έχετε κάνει εσείς;». Πραγματικά, η ερώτηση ήταν

πρόκληση και η σκέψη μου άρχισε να δουλεύει σ' αυτή την κατεύθυνση. Διερωτήθηκα, σκέφτηκα, έκρινα με το χέρι στην καρδιά και προσπάθησα να εντοπίσω τυχόν λάθη ή αποτυχημένες πολιτικές και επιλογές, και να που αρχίζω την ειλικρινή καταγραφή τους αμέσως παρακάτω:

ΛΑΘΟΣ 1ο

Παραγγελίες πλοίων χωρίς ευέλικτο θεσμικό πλαίσιο
Το 2000, όταν αναγγέλθηκε η απελευθέρωση του επιχειρείν στην ακτοπλοΐα στα πλαίσια μιας

Ενωμένης Ευρώπης, πιστεύω ότι ο ενθουσιασμός ήταν το πρώτο λάθος των εκπροσώπων πλοιοκτησίας. Πίστεψαν στα λόγια των πολιτικών και στις ανεργάσιμες υποσχέσεις τους. Η διαφαινόμενη τότε απελευθέρωση, σε σύνομο μάλιστα χρονικό διάστημα μέσα από προσωρινό «καμποτάζ», δημιούργησε ψευδείς προσδοκίες για ευρωπαϊκό τρόπο διοίκησης. Τότε κανείς τους δεν το έψαξε σε βάθος. Όλοι οι πλοιοκτήτες έπαθαν το σύνδρομο του ποντικού, έβλεπαν το τυρί και όχι τη φάκα. Όπου «τυρί»,

διάβαζε κερδοφορία, ανέλιξη επιχειρηματικότητας, ενώ το τέλμα της ακτοπλοΐας από το 1940 έως το 2000 ουδένα προβλημάτισε. Όλοι οι τότε πλοιοκτήτες συνολικά και ο καθένας ξεχωριστά έλεγαν «αυτό που έπαθαν οι άλλοι, σιγά μη συμβεί σ' εμένα». Όμως διαψεύστηκαν και τελικά τα ονόματα πολλών αναρτήθηκαν στον μακρύ κατάλογο των «πρωχών» ακτοπλόων πλοιοκτητών. Το δυστύχημα είναι ότι ο κατάλογος είναι ακόμη ανοικτός και έχει δικαίως αποκτήσει το προσωνύμιο «αδηφάγος». Τότε, βοηθούμενος του χρηματιστηρίου, άρχισαν οι επενδύσεις σε ταχύπλοα πλοία, σε ημιταχύπλοα με πολύ μεγάλες ιπποδυνάμεις, χωρίς συγκεκριμένο και επιχειρηματικά σωστό νομοθετικό πλαίσιο. Το νομοθετικό πλαίσιο δούλεψε, δούλεψε και δουλεύει για το κράτος. ➤